

1. ....
2. ....
3. ....

Plan wydarzeń

---

14. Długa wędrówka przez Mroczną Puszcę:
  - a) przeprawa przez Czarny Potok,
  - b) leśne elfy,
  - c) zwycięska walka Bilba z pająkami i uratowanie towarzyszy,
  - d) w niewoli u króla leśnych elfów,
  - e) ucieczka z pałacu elfów.
15. Pobyt w Mieście nad Jeziorem.
16. Wejście na Samotną Górę.
17. Odnalezienie przez hobbita tajemnego wejścia do wnętrza Góry.
18. Wyprawa Bilba i Balina do wnętrza Góry.
19. Kradzież pucharu.
20. Ponowne wejście Bilba w głąb Góry i rozmowa ze smokiem.
21. Wściekłość Smauga.
22. Atak smoka na miasto.
23. Informacja o śmierci Smauga.
24. Zabarykadowanie się krasnoludów wewnątrz Góry.
25. Zbliżanie się armii ludzi i elfów.
26. Przybycie posłańców.
27. Oblężenie krasnoludów przez armie ludzi i elfów.
28. Przekazanie przez hobbita Arcyklejnotu Bardowi.
29. Wieść o zbliżaniu się armii Daina – sprzymierzeńca Thorina.
30. Pojawienie się goblinów i wilków.

31. Bitwa pięciu armii (goblinów, wilków, ludzi, elfów, krasnoludów).
32. Pogrzeb Thorina.
33. Droga powrotna.
34. Bilbo w domu.

Streszczenie

ROZDZIAŁ 1: Nieproszeni goście

W rozdziale tym czytelnik poznaje tytułowego bohatera – hobbita Bilba Bagginsa. Narrator przedstawia jego krótką charakterystykę oraz historię jego rodziny i specyfikę istot zwanych hobbitami.

Hobbici są – czy może byli – małymi ludźmi, mniejszymi od krasnoludów – różnią się też od nich tym, że nie noszą brody – lecz znacznie większymi od liliputów. (...) Hobbici są skłonni do tycia, zwłaszcza w pasie: miewają wypięte brzuchy; ubierają się kolorowo (najchętniej zielono i żółto); nie używają obuwia, ponieważ stopy ich z przyrodzenia opatrzone są twardą podeszwą i porośnięte bujnym, ciemnym, brunatnym włosom, podobnie jak głowa (zwykle kędzierzawa); mają długie, zręczne, smagłe palce i poczciwe twarze, a śmieją się dużo, basowo i serdecznie (szczególnie po obiedzie, który – w miarę możliwości – jadają dwa razy dziennie) (s. 6).

HOBBICI

Hobbici mieszkają w luksusowych norach, w których jest dużo pokoi znajdujących się zawsze na jednym poziomie i połączonych ze sobą często zawilnymi tunelami. Zawsze jest w tych norach mnóstwo spiżarni i kilka pomieszczeń przeznaczonych na garderoby.

Matką Bilba była słynna Belladonna Tuk, córka Starego Tuka, czyli głowy wszystkich hobbitów. Jego ojciec nazywał się Bungo Baggins. Bagginsowie cieszyli się dużo większym szacunkiem niż Tukowie, choć Tukowie byli od nich znacznie bogatsi. Bilbo był bardzo podobny do swojego solidnego i spokojnego ojca, ale odziedziczył porodzie matki odrobinę dziwactwa. Tukowie mieli w sobie coś zupełnie niehobbickiego: czasem któryś z członków rodu wyruszał w świat szukać przygód.

Pewnego spokojnego ranka po śniadaniu Bilbo stoi przed domem i ęmi fajkę. Dziwnym trafem akurat przechodzi tamtędy wędrowny czarodziej, staruszek Gandalf.

GANDALF

Wszędzie, gdzie zjawia się Gandalf, pojawiają się przygody i niesamowite opowieści. Tym razem również. Gandalf szuka bowiem kogoś, kto zechciałby wziąć udział w wyprawie, którą właśnie przygotowuje. Bilbo informuje go, że trudno będzie znaleźć kogoś takiego tutaj, bo tu żyją istoty spokojne, niezainteresowane przygodami i włączeniem się po świecie. Zaczyna czytać listy i ignoruje

staruszka, chcąc się go jak najszybciej pozbyć. Jest wręcz nieuprzejmy. Zmienia nastawienie dopiero wtedy, kiedy Gandalf wyjawia mu swoje imię. Czarodziej przyjaźnił się ze Starym Tukiem, znał doskonale matkę Bilba. Bilbo wspomina, ileż to zamieszania narobił w okolicy Gandalf, ilu młodych za jego namową wyruszyło w świat w poszukiwaniu przygód. **Gandalf oznajmia hobbitowi, że teraz wyśle jego na wyprawę:**

Będzie to bardzo zabawne dla mnie, a dla ciebie bardzo zdrowe, a w dodatku prawdopodobnie korzystne, oczywiście jeśli w ogóle wyjdiesz z tego cało (s. 10).

Bilbo stanowczo odmawia. Nie jest zainteresowany wyprawą. Jest mu dobrze tu, w jego przytulnej norze. Żegna Gandalfa, zapraszając go na jutro na herbatę i wraca do domu. Czarodziej jeszcze chwilę stoi pod drzwiami, śmiejąc się cichutko. Kreśli łaską na drzwiach jakiś tajemniczy **znak** i odchodzi.

Następnego dnia Bilbo zapomina o zaproszeniu Gandalfa. Tymczasem w porze podwieczorku u drzwi rozlega się dzwonek. Bilbo przypomina sobie o herbatce z czarodziejem i jest pewien, że to Gandalf. Dziwi się bardzo, kiedy gościem okazuje się być krasnolud o imieniu Dwalin. Bilbo zaprasza nieoczekiwanego gościa na herbatę. Po chwili znowu dzwoni dzwonek. Przybywa kolejny krasnolud.

KRASNOLUDY

W ciągu kilku następnych chwil do nory hobbita przybywa trzynastu zupełnie mu nieznanymi krasnoludów. Wszyscy zasiadają za stołem i żądają dużych ilości jedzenia i picia, każdy prosi o coś innego. Na końcu zjawia się Gandalf. Wszyscy jedzą i piją, jest także muzyka i śpiewy. Najdostojniejszy z krasnoludów – Thorin omawia coś z Gandalfem. W końcu Thorin zabiera głos i mówi, jaki jest cel tego spotkania. Otóż **wszyscy tu zebrani mają nazajutrz rano wyruszyć na wyprawę, bardzo niebezpieczną, z której być może nikt żywy nie wróci.** Te słowa wywołują ucisk w żołądku hobbita. Pada na ziemię, krzycząc: *Piorun mnie trafił, piorun mnie trafił!* (s. 22). Krasnoludy przenoszą go na kanapę w salonie. Kiedy odzyskuje świadomość, słyszy głosy gości, którzy zastanawiają się, czy naprawdę Bilbo będzie dla nich dobrym towarzyszem, czy przez swoje tchórzostwo nie przysporzy im raczej kłopotów. Oburzony tymi słowami Baggins natychmiast wkracza do pokoju i oświadcza, że zrobi wszystko, co mu każą i ich nie zawiedzie, chociaż uważa, że trafili pod zły adres, bo na jego drzwiach nie ma żadnych znaków, o których mówią. (W rzeczywistości Gandalf oznakował drzwi domu hobbita, wyznaczając w ten sposób norę Bilba na miejsce spotkania kompanii, a Bilbo po prostu tego nie zauważył.) Jeden z krasnoludów,

ZNAK

Gloin przekonuje Bagginsa, że na jego drzwiach jest znak, który tłumaczy się następująco:

włamywacz szuka odpowiedniego zajęcia, wymagane silne wrażenia i godziwy zarobek (s. 24).

Gandalf zawiadomił ich o tym i wyznaczył tu miejsce spotkania. **Krasnoludy potrzebują czternastego uczestnika wyprawy**, nie chcą bowiem narażać się na pecha, wyruszając w trzynastu. Gandalf staje w obronie Bilba. **Mówi, że wybrał go na uczestnika wyprawy, ponieważ jest w nim o wiele więcej, niż mogą przypuszczać krasnoludy i niż samemu Bagginsowi się wydaje.**

Po chwili czarodziej rozpościera na stole **mapę Samotnej Góry, którą narysował dziadek Thorina**. Na mapie zaznaczono tajemne wejście do Niższych Sal. Do mapy dołączony jest mały srebrny kluczyk, który Gandalf przekazuje Thorinowi, a ten zawiesza go sobie na szyi na pięknym łańcuchu. Thorin

TRASA WYPRAWY

nakreśla zgromadzonym trasę wędrówki: pójdą na wschód, aż nad Długie Jezioro, minąwszy jezioro, udadzą się wzdłuż Bystrej Rzeki do ruin Dali, starego miasta w dolinie w cieniu Góry. Nie chcą jednak przechodzić przez Główną Bramę. Grasuje tam bowiem groźny smok. Dlatego też Gandalf pomyślał o zabraniu **włamywacza Bagginsa**, który pomoże im dostać się do